

PERŽVALGA.

— Telšiuose (Kauno gub.), kaip rašo „Liet. Kurjeras“, valdžia pavėlėjo ponai J. Narutavyčienei įsteigti moterims keture-kliasinę mokyklą.

— Lietuvos ir pačios Lenkijos lenkai iškilmingai dabar apvaikštineja savo garsingos raštininkės — Elizos Ozeško, 25-metinį jubilėjų ant rašliviškosios dirvos veiklumo. Ozeškienė sulyginama su Kraševskiu ir Sienkevyčium. Ji daugiausiai rašo apysakas. Tai nebejauna moteriškė, gimė 1866 metuose, gyvena netoli Vilniaus, pertai ir šis jubilėjus ypatingai triukšmingas mūsų sostapilėje.

— Vilniuje, gegužio 31 d. valdžios sujėmė kareivių revoliucijinę organizaciją (pakliuvo 9 ypatos); jie priklausė prie social-revoliucionierių. Užgrobė svarbius rankraščius, partijos apyskaitas apėčiai nelegališkų — patiektų kareiviams raštų, revolverių ir spaustuve.

— Pusiau-juodašimtiško laikraščelio — „Nedėliniai Skaitymai“ redaktorius, pralotas Antanas Karasa šiomis dienomis bus Petrapilėje konsekrovotas ant vyskupo.

— „Šaltinio“ korespondentas rašo iš Dusėtų apie bekylančius bruzdėjimus priešais žydus, prieš kuriuos kažikokie niekadėjai buvo iššaukę provokaciją, išdauzant ant kapinių kryžius ir paleidus paskalą, kad tai žydai padarė.

— Vilniuje paplito marijavitų išleisti lietuvių kalboje lapeliai, p. t. „Nauji kankintiniai“, kur, žinoma, agituoja už savo naują mokslą.

— Valdžios visaip trukdomas, Lietuvos Socijaldemokratų laikraštis „Skardas“ jau paliové ėjęs. Išėjo jo viso-proviso 21 numeris ir keletas priedų „Dumos darbai“. Ėjo leidziamas J. Lickevyčiaus, redomas Branislovos Šemytės.

— Birželio 12 d. išėjo Vilniuje 1 N naujo laikraščio „Žarija“; tai bus savaitinis darbininkų, bežemių ir mažazemių laikraštis. Leidžia J. Turkevyčius, red. Ona Šechtel. Kaina užsieniuose: metams, 4 rub.; pusmečiui—2 rb. Adresas: Vilnius, Tiltu (Mostovaja) gatvė, N17, b. 2, „Žarijos“ Redakcijai. — Kaip formate teip ir visoje išvaizdoj panašus į „Skardą“.

— Atykusieji iš Europos lietuviai-artistai: M. Petrauskas ir Z. Skirgiela, — birželio 24 d. turėję Bostone koncertą (pirmąjį Amerikoje). Mums rašo, kad koncertas puikiai nusisekęs, tik tai nedaugelis žmonių teatėje. Matyt, netikusiai buvo išgarsinta. Amerikoje reikia su bugnu į ausis kiekvienam įbambyt.

Skaitytojams!

Kurių prenumerata už „Vienybę Lietuvninkų“ išsibaigusi ir iki šiol jos neatnaujįs, siunčiame šį paskutinį „Vien.Liet.“ numerį. Kas šiose dienose ne užsimokės, jau ateinančio numerio „Vienybės Liet. negaus. Todėl kurie esate skolingi ir nenorite, kad „Vienybė Lietuvninkų“ liktų sulaikyta, tai tuojaus prisieškite užmokestį.

Išdavystė.

Iš Lietuvos.

Didžioji Panemunė (Zarasų apskr.). Kovo mėn. atėjo iš Papiškių beprotis vaikinys, kur ėjo sau nežinia ką murmėdamas. Sargybiniai pamatę nepažįstamą žmogų, tuoj puolėsi prie jo, bet vaikinio stipraus buta ir jis nutrenkęs sargybinius griovinė — ėjo sau toliau.

Tuomet sargybiniai tartum žvėris, kraujo žmogaus ištroškę, puolėsi ant to vaikinio ir pradėjo kardais kapoti. Sukruvintą beprotį ėmetė kalėjimui, bet ant rytojaus, patyrė-

jė, kad beprotis, paleido.

Laikė mušimo to nelaimingojo vaikinio, arti buvęs krautuvininkas pribėgęs prie sargybinių meldė ne mušt jį, sakė, kad jis beprotis, bet sargybiniai ir jį pradėjo pliekti ir teipogi baisiai sukruvino. Krautuvininkas nežada skųstis, nes vistiek pas mus teisybės nerasi!

Mūsų klebonas I. Senkauskas, didžiai su žmonėmis nesutinka ir paskutinią laiką pradėjo labai keistai elgtis. Prieš Velykas subatos rytą norėjo šaudymą panaikinti, paskui ėjo apie bažnyčią tik sykį vietoj trijų; žmonės norėjo eiti dar du kartu, bet klebonas įbėgo bažnyčion, monstrancija švytuodamas. Žmonės, nežinodami ką tai reiškia tas viskas, spėja, kad jis vienas iš marijavitų, kuriuos neseniai šv. Tėvas iškeikęs, pertat bijosi kad ir ant mūsų parapijos nepultų prakeikimas.

Gal Redakcija teiktųsi mums per laikraštį paaiškinti, kas tie marijavitai, ko jie nori ir tt.?

Zapyškis (Naumiesčio p.).

Vaitas-juodošius. Dabravolės valsč. vaitas Kėlius Bajanauskas tarp kitko valdo valsčiaus banką, kuriame yra apie 17.000 rub.; tuos pinigus jis skolina už 8%. Kurie jam nieko neduoda ar tai javų, ar tai šiaip kokių daiktų — jis tokiam neskolina pinigų.

1905 m. (dienos nepamenu) tapo sudegintos visos valsčiaus knygos ir raštai, ėjo paskalos, kad tai „cicilikų“ darbas. Bet ilgainiui viskas išėjo aikštėn. Visų pirmiausiai atvažiavę į valsčių valstiečiai Guogai matė vaitą maišantį popierius su pagaliu, kad visos sudegtų. Bet kas įdomiausia — iš banko neliko nė vienos knygos! Kiek truksta banke pinigų — nesužinojau, bet komisarius sakė, kad apie 2142 rub. Bijodamas atsakymo už tą judošišką darbą, jis gruodžio 16 d. su-

šaukė sueigą, kur kalbėjo apie blogus valdžios darbus, apie reikalingumą naujos tvarkos ir tt., surašė nutarimą labai priešingą valdžiai ir apskundė 4 valstiečius ant kurių ir puolė visa kaltė už jo „nuodėmes“. Užsiundė ant tų žmonių kazokus, visus juos suėmė, kankino kalėjime, pas vieną iš jų S. Urbaitį kazokai per kratą pavogė 500 rublių, pas Ant. Rinkevičių žiedą už 7 rublius, Negana to, skundė valdžiai prakilniausius valsčiaus vyrus, kuriuos grudo kalėjimui, o namuose verkė pačios ir vaikai ir keikė vaitą Bajanauską!

Nukentėjusieji padarė ant vaito skundą; neužilgo atvažiavo Naumiesčio apskr. viršininkas ištirti tą dalyką, visus pasirašiusius ant skundo sukliūdo į tamsiąją, ypač labai baudė Rinkevičių, nes jo ranka buvo rašytas skundas; palaikę kalėjime iki vakarui, gazdinimais ir meiliais žodžiais privertė valstiečius atsisakyti nuo to skundo, o valsčių sušaukti vaito šalininkai su ašaromis kalbėjo viršininkui, kad vaitas geras, o tie vyrai „buntaučikai“; tarp vaito šalininkų atsižymėjo P. Puida, kuris net atsiklaupęs prisiekė, kad vaitas esąs nieko nekaltas.

Sausio 28 d. 1907 m. atvažiavo komisarius tyrinėti apie zuvusius iš banko pinigus, bet pabaliavojęs pas vaitą dvi dieni, sueigai pasakė, kad kaltininko nėra, kai kurie šaukė, kad tie pinigai vaito kišenėj, bet komisarius neklausė ir liepė papildyt tą sumą iš permokėtų pinigų, ir tai da, girdi, „loska“, nes norėjo liept dėt nuo margo. Seniai jau šį vaitą valstiečiai norėjo prašalinti, bet sunku su juo kovot, nes valdžia jį prilaikė, duoda jam visokius palengvinimus, o valstiečius tik skriaudžia, pvz. neturėdamas jokių tiesų, nes savo ukę yra užrašęs savo sėbrui, net reikalingų 6 margų neturi, — dalyvavo rinkimuose į Dumą.

Dabravaličiai! Gegužės m. š. m. bus rinkimai vaito, nežiūrėkite ant jo degtinės ir alaus ir visokių papirkimų, atsikratykite nuo jo, tik atsिमinkite, kiek nuo jo esate kentę, atsıminkite visas ašaras motinų, pačių ir vaikelių ir nerinkite jo, o išsirinkite gerą vyrą. Neklausykite nė valdžios, kuri jį mums perša, užteks mums jo!

Balandžiai (Raseinių pav.). Mūsų sodziuje gyvena 23 ukininkai, visi mažazemiai, iš kurių tik vienas turi 14 deset., o šiaip turi vis po 7, 4, 3 deset. ir mažiau. Gyvena sodziuje kartu, nors kelis kartus ir tarėsi skiltis. Žmonės čia maž daug susipratę, seniai jau nelenkia galvos prieš guzikuotą valdininką, bet paskutiniame laike jau ant tiek susiprato savo tiesas, kad net pradėjo reikalauti, kad dvarininkai ne naikintų miškų, kad nevežtų jų užsienin; bet matydami, kad tas reikalavimas nieko negelbsiti, stvėrėsi už darbo. 1905 m. su pagalba dar kelių aplinkinių sodžių užgynė pirkliai kirsti ir skarbavą mišką.

Bet tuoj atvyko iš Eržvilko isprauninkas su buriu dragunų ir patrankomis. Vienas išgama Dž. Pr. išdavė valdžiai kaimynus, labiausiai užsiėmusius tuo dalyku, ir teko (oj teko!) balandiečiams nagaikų. Bet visgi mūsų žmonės nelabai nusimena, ir laiks j laiką bendrai išsirašinėdami laikraščių bendrai skaitydami kruvon susirinkę. Kad ir kiti apielinkės sodžiai sektų mūsų takais, tai apšvietimas sparčiais žingsniais platintųsi po visą Lietuvą.

Biržiai (Panev. apskr.). Mūsų miestelyj darbuojas dvi atzagareiviškos partijos: *partija „tikrųjų rusų“* ir *partija „tikrųjų katalikų“*.

Nors pirmoji nėra skaitlinga, bet priglaudžiama čionykštės biurokratijos, ana gali tapti spēka, su katra reiks visuome-

nei rokuotis. Vadovas ir globėjas tų juodašimčių yra mūsų vietinis notarijušas Bielogarskis. Budamas užveizdėtoju arbatnamio jis išrašinėja žmonėms pasiskaityti tikrai juodašimčiųkus laikraščius kaip: *Zemlia, Rossija, Novoje Vremia*, ir dalinėja tas gazietas net veltui. Lietuviško laikraščio—nė vieno. Ano darbas turėjo savo pasekmes: kovo 29 d., turgaus dienoje, juodašimčiai buvo pasirengę padirbti demonstraciją dainuodami savo himną, bet drąsuoliams susirinkus, anie buvo išjuokti ir išvaikyti. Jauzdamies persilpni esą anie renka tuotarpu sau šalininkus. Nebe priezasties eina kalbos žydų tarpe apie rengiamas žudynes.

Antra partija „tikrųjų katalikų“ galima tikriau pavadinti „juodašimtiška“, nes ana savo pažiūromis nė kiek nesiskiria nuo „tikrųjų rusų“. Prie tos partijos priguli kuone visi sulenkėję miestėlainai—katalikai. Jie skaito Jelensko „Rola“ ir „Naród“, „Nedėldienio Skaitymą“ ir „Šaltinį“, stengia tuos laikraščius platinti valstiečių tarpe, budami didžiausiais priešais pirmėiviškų laikraščių. Teip—pat kaip „tikrieji rusai“ anie žiuri į kitas tautas ir tikėjimus išaugšto, su paniekinimu ir neapykanta.

Paskutiniai rinkimai patvirno tą, ką pasakiau apie „tikruosius katalikus“: nenorėdami apsunkinti savo katalikiškos sąžinės, anie nepaėdavė savo balso už liberališką kandidatą žydą daktarą Merą, kaip būtų išpuolę, bet anie balsavo už „gerą“ kataliką lenką—dvarponį Motvilą iš Traškunų. Tai matot, kokius apginėjus savo reikalų renka sau biržiečiai?

Naumiestis (Suvalkų g.). *Marijavitai*. Pirm kelių savaitių įsikūrė Naumiestyje marijavitų kunigas A. Tulaba; jis nusišamdė sau maldos namą ir ten laiko mišias, savo pa-

mokslus ir atlieka kitas pareigas. Kunigai Naumiesčio parap. dėlei to labai nusiminę. Kas šventa diena per pamokslus marijavitai niekinami, keikiami, liepia visiems nuo jų šalintis, nepaduoti rankos, ne priimti į savo namus ir tt. Kas eisias į marijavitų bažnyčią, negausias išrišimo. Iš kitų pamokslų žodžių galima suprasti, kad juos ir mušti galima, vyti iš savo tarpo ir už tai nuodėmės nebusias.

Jau pradeda rodytis pamokslų vaisiai. Balandžio 26 d. (gegužės d.) tapo išmesta iš bažnyčios ir labai sumušta Antanaitienė už tai, kad ji prijaučia marijavitams. Kaip baisesiai yra kiti žmonės įvirtę pasirodo iš to, kad kitos bobos su dantimis kandžiojusios nelaimingąją savo auką. Antanaičiūtė, negalinti gauti mieste tarnystės, nes ją niekas nenorįs priimti pas save, bijodamas katalikų—apjakėlių.

Kunigai piudo teip savo parapijonis ant marijavitų, sakydami, kad tai esą atskalunai, garbiną kokią tai moterį Kazlauckienę, kad esą popiežiaus iškeikti ir tt. Marijavitai vėl sako, kad jų tikėjimas toks—jau kaip ir visu katalikų, kad jų brolijos įkurėja esanti Marija Pranciškė, gimus Kazlauckytė, kad yra daug gero padarius jų brolijai ir todėl jie ją brangina kaip kiekvieną labdarį; popiezius gi iškeikęs juos dėlto, kad marijavitai yra labai nemalonūs mūsų kunigams, todėl kunigai yra marijavitus visai prieš popiežių apšmeizę, daug primelavę, popiezius jiems įtikėjęs ir, neištyręs teisybės, iškeikęs; bet toks iškeikimas nekaltų kunigų esą priešingas bažnyčios įstatymams, todėl ir ne svarbus.... „Liet. Ukininkas“.

Bebruliškis (Senapilės p.). Balandžio mėnesį darbininkai samdėsi čia girių sodintų. Kelių žmonių, tarp jų dviejų bu-

vusiųjų kareivių, daržininkas Žalgis nepriėmė ir pasakė: „jūs—socialistai—nereikia“. Tie nuėjo tada pas „nadlesną“, bet pirma jų pasiskubino Žalgis. „Nadlesnas“, užsirašęs jų pavardes, emė šaukti ant jų: „Aa, jūs, darbininkai—socialistai!—norėjot Žalgį užmušti... Turiu jūsų pavardes,—siųsiu gen.—gubernatoriui... Žinote karo lauko teismas,—tuoj busite pakarti“.

Ir išėjo darbininkai, vietoj darbo, gavę pažadėjimą būti paduotais karo lauko teismui.

Senapilė (Suvalkų gub.). Gegužės 22 d. apie 5 valandą iš ryto atsilaukė pas buvusį atstovą Vitkaucką 3 sargybiniai, jieškodami pabėgusio iš Kauno kalėjimo vieno svarbaus politikos kalinio. Vyresnysis sargybinis net parodė telegramą iš Kauno nuo „gradonačalninko“, kad tas pabėgėlis esąs pas Vitkaucką. Nieko neradę, išsivilkė namon. „Skardas“.

Vilnius. Birželio 3 d. 1907 m. Tarp Vilniaus lietuvių inteligentijos eina didelės tarybės apie „Vilniaus Žinių“ dienraščio atgaivinimą, arba kokio kito „dienraščio“ sutvėrimą. Negalint leisti dienraščio tariama leisti nors didelį laikraštį nemažiausiu du kartu į savaitę, o gal ir tris ir daugiau. Patarėjų, pritarėjų ir sądarbininkų atsiranda daugybė, bet kaip ateina ligi klausimo „iškur pinigų gauti?“ tada visi sumanymai—užmanymai sugriūva. Kokia iš tų miltų bus košė, neužilgo pamatysime!...

„Šaltinis“ iš tikro šaltinio pasėmęs viešai praneša, kad neužilgo ir kun. Ambraziejaus „Švieša“ užgesianti! Antras mėnesis baigiasi kaip „Juokdario“ negirdėt klegant, gal ir tas ragožių užvertė. Mat, tokiame tarpiname laike, Lietuvos laikraščius užpuolė amaras, tad jie nekurie šėip—teip

skursta, o kiti ir visai su gyvasčiu skiriasi. Kas zin po smert koks bus jų likimas!?

Šįmet Vilniuje iškilmingauja net trys elektro-teatrai. Tiesu elektros pagelba rodomi krutanti paveikslai, kaip pirmą sykį Vilniuje, turi labai didelį pasisekimą, nes nebrangiai imdami, per dienų-dienas užsikimšę žiurėtojais. Tokia me teatre, už 20 kap., laike pusantrų valandos, parodo įdomesnes pasaulio vietas, žingeidžius iš gyvenimo atsitikimus ir kai-kurias smulkmenas iš pasaulio slapybių. Lietuviško, ar iš lietuvių gyvenimo nieko neparodo; daugiausia paveikslų turinys pajimtas iš gyvenimo vokiečių, prancūzų ir anglų. Elektro-teatrų vardai šie: 1) Cirkas „The Royal Vio“; 2) „Čari“; 3) „Paradiz“. Viskas visur daroma svetimtautiškai, kalbama rusiškai, lenkiškai ir tt.; lietuviškai labai retai kur išgirsi. Tik tai kad ateina iš Lietuvos kaimų prasti, nuskarę žmonelės-lietuviai šventų vietų ir Kalvarijų lankyti, tad lietuviškai šneka, meldžiasi, gieda ir daro apeigas katalikiškai-lietuviškai.

Kada tau, Vilniau, sugrįžs grynas tautiškas lietuviškumas, kada tu tapsi tikru Lietuvos sóstapiliu!

Antakalnis.

Didžiosios Britanijos L. S. D. P. organizacijos reikaluose.

(Užbaiga.)

Visuotini susivaziavimai.

Neturint savo organo, būva reikalinga daryti kuopų susivaziavimus arba visuotinus susirinkimus tankiau, kad pakelti kuopose naujus klausimus, apeinančius darbininkų reikalus ir varyti darbą pryšakin. Visuotini susivaziavimai paprastai atsibuna teip: Centro komitetas išanksto praneša

kuopoms, kur ir kada atsibus toks susivaziavimas, kuopų komitetai sušaukia sąnarius, apsvarsto organizacijos reikalus, ir visus nusprendimus arba įnešimus apreiškia visuotinam susivaziavimui per savo prisiųstus atstovus arba delegatus, o ką susivaziavę delegatai nusprendžia, tas gyvenime yra pildoma. Ten, kur organizacija turi savo organą, visoki pakelti klausimai išsiaiškina jame ir visuotini susivaziavimai reikalingi ne tankiau kaip vieną kartą per metus. Didžiosios Britanijos L. S. D. P. organizacijos buvo sušaukta ne vienas jau toks susivaziavimas; Centr. Kom. posėdžiai atsibūva veik kas antrą savaitę, bet juose mažai kas svarbaus ir rimto nuveikiama. Bent laikraščiuose dar jokio gando apie tai nepasirodė. Čia reikalas veikti gyviau, jeigu norime matyti vaisius savo darbo.

Organo klausimas.

Organas — tai organizacijos vadovas. Jame turi atsispindėti kaip veidrodyje visas organizacijos darbas, visas judėjimas. Organas daug ką pagelbsti viešame darbe, — jis yra kaip koks agitatorius. Mums, kaip socialistams, reikalinga organas toks, kuriame drąsiai ir be baimės galėtume išreikšti savo mislis, kad tos mislis nebutų apvelkamos viltilystės rubais, — tokis kuris viešai skelbia visavietinį socializmą ir gina darbo žmonių reikalus. Lietuvoje mūsų draugų išleidžiamas „Skardas“ būtų labai tinkamas, kurį organizacija jau ir apsiskyrė, bet pagal mano nuomonę, „Skardas“ ne visai gali but mums atsakomas ir štai dėl kurių priežasčių: Po caro valdzia dar laisvės nėra, ten kiekvienas laisvesnis žodis įsiutusiu tos valdzios tarnų gaudomas, pats „Skardas“ tankiai konfiskuojamas. Pagalios, ten visa aty-

da atkreipta — ir teisingai — į vietinius dalykus, į revoliucijinį judėjimą, ir mūsų reikalams vargu begu galės daug vietos pašvęsti. Daug būtų tinkamesnės užsienyje išleidžiamos L. S. D. P. „Žinios“, jeigu tik jos galėtų išsėdinti, bent vieną kartą per mėnesį. Ir mums remiant, L. S. D. P. beabejonės pasirupintų jas tankiau išleisti. Bet, jeigu apsišėmė „Skardas“ mums patarnauti, tai kol jis nesustos ėjęs, mūsų prievolė savo organą šelpti, — ne patarimais kuopoms jį išsirašyti, kaip 2-ras susivaziavimas mano, bet tiesiog nusprendimais. Tam galima paskirti bent kokią mokesį nuo sąnario, arba kas du sąnariai turėtų jį („S.“) išsirašyti. Tokiu budu mes ir laikraštį savo sušėpsim, ir sąnarių tarpe sparčiau platinsis apšvietimas.

Centro išdas.

Viešpataujant kapitalistiskam surėdymui, visur reikalingi pinigai. Ir mūsų organizacija negalės priderančiai augti ir bujoti, jeigu jis neturės pakaktinai materijališkų pajėgų.

Ir štai mums reikalingas Centro išdas, kuris jau ir yra įsikūręs. Iš pradžių buvo manoma, kad kuopos mokėtų į Centro išdą „kiek atlieka“, bet pasirodė nepraktiška ir dabar kiekvienas sąnarys moka po vieną peną per savaitę. Nežinau, kodėl 2-ras susivaziavimas nusprendė paršaukti sąnariams „Skardą“ už Centro išdo pinigus?... Juk Centro išdą mes turime didinti, kaip galėdami, ne tik mokestimis nuo sąnarių, bet ir aukomis. Organizacijai pasididinus, jeigu Centro išde rastųsi pinigų, gal įsteigtume bent mažą išleisti savo locną laikraštėlį.

Viešas darbas ir kritika.

Pradedant kiekvieną naują draugijai darbą, kritika

reikalinga iš visų pusių. Juo daugiau pakeltas klausimas bus apsvarstytas, perkratinėtas, juo jis rimčiau taps išrištąs. Ir šitas mano raštelis gali paakinti prie gilesnio mūsų organizacijos pakeltų klausimų apsvarstymo ne vien Centro Komitetą, bet ir visus organizacijos narius.

Su meile visiems draugams ir socijališkai revoliucijai.

J. Čerkevycius.

Skaitytoju atydai.

Vienu iš žymiausių apsiėškimų kulturiškame gyvenime dabartinės Lietuvos, beabejonės, buvo nesenei užsibaigusi paroda Lietuviškos Dailos Vilniuje.

Sako, jog daila — tai kulturiškas tautos termometras: juo augščiau kur daila stovi, tuo augštesnės kultūros galima tūnai tikėtis. Tauta, neturinti savo dailos, negali nė svajoti apie vardą *kulturiškos tautos*. Lietuvių-dailininkų netruko niekad, bet ikišiolei, ačiu įvairioms, ypač politiskoms aplinkybėms, jie puošė savo darbais svetimų tautų vardus.

Paskutiniuose laikuose, kada tarp lietuvių prasidėjo stiprus tautiškas judėjimas, einantis prie sutvėrimo savo locnos tautiškos kultūros, mūsų jauni dailininkai, nors ir išsiblaškę po visą Europą, buvo vienok pirmi darbininkai tame naujame tvėrime. Apie įspudį, kokis liko nuo parodos lietuviškos dailos, gerai visi žinome: apie jį galima spręsti nors pagal aimanavimus lenkiškos spaudos, kuri, žiurdama ant Lietuvos, kaip ant istoriškos lenkų nuosavybės, negali ikišioliai sutikti su atsiskirimu lietuvių nuo lenkų.

Pasibaigus parodai Vilniuje, tuojaus susitvėrė draugija, užduotimi kurios yra gaivinti ir

kelti savistovią lietuvišką dailą. Į tarpą sąnarių šios draugijos įėjo žymiausi mūsų dailininkai, artistai ir šiaip pašalinės ypatos, prijauniančios tos draugystės mieriams.

Čionai turiu už malonią pareigą patėmyti, jog sušelpimui materijališko stovio viršminėtos draugijos paskutinis XXII Seimas Susiv. Liet. Amerikoje paskyrė \$100. Nuo vieno iš sąnarių tos draugystės esu apturėjęs laišką su pranešimu, jog yra rengiama išleisti knygelę su aprašymu buvusiosios lietuviškos dailos parodos Vilniuje. Norėdams surinkti kuodaugiausiai medegos, rašytojas kreipiasi su maldavimu, kad jam pasiųsti visas iškarpas iš lietuviškų ir lenkiškų amerikoniškų laikraščių, kuriuose bent kas buvo paminėta apie parodą Vilniuje.

Negalėdams pats to atlikti, ypač kad ir laiko šmotas nuo pasibaigimo parodos praslinko, šiuomi kreipiuosi pas tautiečius su maldavimu pagelbėti šiame dalyke. Busiu labai dėkingas visiems, kurie maloniai teiksis pasiųsti ant žemiaus parduoto antrašo bent ir trumpiausią žinutę iš amerikoniškų lietuviškų ir lenkiškų laikraščių, apie Dailos parodą Vilniuje.

Žinučių, galima tikėtis laikraščiuose, pradedant nuo lapkričio mėn. pereinamųjų metų.

B. K. Balevičia,
380 Adams st.

Chicago, Ill.

Prijauniančius laikraščius meldžiu atkartoti.

Žodis į mūsų dukras.

Jeigu žinočiau, kad šitas straipsnelis neatneš jokių vaisių, tai gaila būtų ir plunksną beklibinti ir laiką teip brangų beleisti ant tuščio.

Bet nel turiu viltį, jog šitie keli žodžiai bus užganapadarymu ir tiems pirma buvusiems

visokio budo paraginimams prie mokslo mūsų mergaičių ir tikiuosi, jog šitas garsas įsikverbs teip giliai į širdis sesučių, jog neišdils patol, pakol tik neaplankys Valparaiso mokyklą.

Bet ką aš kalbu?!... Buva ir užmiršęs, jog jau vasara atėjo—laikas triukšmingo rugpiučio mūsų sesučių: „pikninkai“. O, tie pikninkai, pikninkai ir da kartą pikninkai! Jie neprileis mūsų dukrelių nė viena akimi perbėgti per šitas eilutes, o jeigu da katra ir perskaitytų, tai turbūt atsimuš į kietą prie mokslo širdelę ir nuriedės, nusiris teip, kaip žirniai beriami į sieną... Gm... Gaila!.. Nežinau?... Vienok reikia klibinti...

Na, tai ką, Lietuvos dukros, ramsčiai mūsų tėvynės ir viltis geresnės ateities, ar da vis nesapnuojate apie mokslą? Ar gal jau šiek-tiek pradėjote svajoti apie jį, tikta nezinote kur, kaip ir kada tą darbą pradėti?... Na, jeigu jau teip, tai garbė Dievui!...

Ne vienai gal iš jus ir ne kartą jau praskambėjo pro ausį garsai apie nedidelį, bet puikų miestelį „Valparaiso“. Guli jisai netoli nuo Chicagos, nes tarpe Chicagos ir Valparaiso yra tikta 44 mylios. Oras labai tyras ir sveikas, teip, kaip Lietuvoj.

Yra čia mokslavietė, didelė mokslavietė vardu „Valparaiso University“, susideda ji net ar iš dešimts namų ir da stato naujų. Iš visų šalių svietas plaukia į šitą mokslavietę, nes jos surėdymas yra teip atsakantis ir visiems prieinamas, jog perėjęs skersai ir išilgai Suvienytas Valstijas neberasi tokios atsakančios vietos pasi-mokinimui.

Mokinasi čia žmonės be jokio skirtumo tautos, tikėjimo arba lyties. Mokinių žemiaus 15 metų nedaugel tėra, bet vis suaugusios ypatos. Yra ir apysenių. Įstoti į šitą univer-

sitetą gali kiekvienas ir visada.

Mokytis galima visokių kalbų: angliškos, vokiškos, prancuziškos, lotyniškos, ispaniškos, grekiškos ir lietuviškos. Galima teipgi mokytis: ant daktaro, advokato, teplioriaus, vedėjaus knygų ir tt. Teipgi griežti ant visokių muzikališkų instrumentų: ant pijano, birbynės, smuiko ir tt. Iškaščių per 11 mėnesių (mėnuo vakacijos) išeina apie \$200 surakavus už mokslą, valgi, kambarį, popieras, knygas, šviesą ir tt.

Moksleiviai gyvena ne pačioje mokykloje, kaip tai esti seminarijose, bet kur kas rori, po visą miestelį.

Į tokią tai mokslavietę susispietėme ir mes jau ar 60 lietuvių, iš kurių tik viena lietuvaite, tik v-i-e-n-a! O stebuklai negirdėti!...

Ir ištiesų, suskausta širdis matant tokiais buriais iš visų šalių plaukiančias merginas (ne tik merginas, bet ir moteris su kudikiais) ir pažvelgus į mūsų žiedus Lietuvos bekovančias da su tamsia naktimi!

Užtatgi, seselės, pasilinkėminusios per vasarą ruoškitės į darbą ir jus, o sulaukusios 1 dienos rugsėjaus (September) atvykite į mokslavietę palei šį antrašą: Lithuanian Students, Room 7, Stiles Hall, Valparaiso, Ind. O jeigu da kultų koks klausimas, tai surašiusios laiškeli augščiaus nurodytuojū antrašu, įdėkite krasos ženklelį (stempą) už du centu, o gaušite kuoiškiausius atsakymus, priegtam ir šitos mokslavietės kataliogą.

O išvažiuodamos į Valparaisą mokyti galite teip sau uždainuoti:

Sudiev tamsybių tu naktele,
Ką varginai mane ilgai.
Sudiev ir motinos grintele,
Nes spindi man šviesa augštai.
Matau augštai ten žvaigždę vieną,
Kuri parodys man ką veikt.
Viliojo mane ji kasdieną,—
Dabar jau reikia pas ją eiti!

Sudiev da kartą, tamsumėli!
Užteko mane tau kankyt!
Matau šviesos ten spindulėlį
Man rokia į jį aplankyti.

Matau, jog vargas tam žmogeliui,
Kuris į knygą žiur' — nemato —
Jam vargas, ašarų upeliai,
Nes mokslo vertės nesuprato.

Valparaiso Studentukas.

Lietuviams proga.

Tiesos skyrius (Department of Justice) Washingtono reikalauja naturalizacijos inspektorių (Naturalization Inspector) užėmimui tuščių vietų ir naujų, kur atsirastų reikalas. Metams alga prasideda nuo \$1000 ir augstyn. Darbas bus tyrinėjimas teisingumo aplikacijų ir lindininkų, kurie paduos prašymus (aplikacijas) norėdami pastoti Suv. Valstijų ukėsais, pagal naujuosius įstatymus.

Egzaminai bus laikomi Liepos (July) 17, 1907, iš: 1) diktanda (spelling) 20 žodžių retai naudojamų angl. kalboje, 2) gražraščio, raportas pagal duotą temą, 3) aritmetikos, 4) raporto rašymas pagal duotus faktus — kur bus tēmyjama į klaidas formoje, rašyboje, užvardijime, sintaksije, stiliuje, grupavime faktų ir išvedimo, 5) praktiški klausimai apie naturalizacijos įstatymus, 6) gabumo ir praktikos.—Komisija nurodys egzaminams vietas.

Kandidatai norinti pastoti naturalizacijos inspektoriais turi mokėti kalbėti ir rašyti gramatiškai bent vieną iš šių kalbų: lietuviškai, lenkiškai, maskoliškai ir gerai angliškai; kad galėtų rašyti raportus be gramatiškų ir sintaksio klaidų.

Kandidatai turi buti Suv. Valstijų ukėsais (citizens) ir ne jaunesni per 20 metų, sveiki kuniškai, dėlko turės paliudyti daktaras apie sveikatą aplikacijos blankoje.

Dėlei aplikacijų rašykite:
U.S. Civil Service Commission,
Washington, D. C.

Kandidatai aplikacijoje turės paduoti 2 arba 3 liudininkus (Form 1141), kurie paliudytų, jog kandidatas gerai moka lietuviškai, lenkiškai arba maskoliškai.

Lietuviai, mokantys minėtas kalbas tepasinaudoja iš šios progos. Visas tas tris kalbas mokantieji lietuviai dabar turi geriausią progą pastoti inspektoriams, nes lenkai ar maskoliai lietuviškai nemoka, o mokant daugiau kalbų tuomi geriaus. Tokie inspektoriai yra reikalaujami, kurie moka prancūzų, vokiečių, rusinų, slovākų ir kitų ateivių kalbas.

P. Mikolainis.

Atsišaukimas į Lietuvos visuomenę.

Neseniai Vilniuje įsikuriosioji „Lietuvių Mokslo Draugija“ pradėjo taisyti Vilniuje knygyną ir muzėjų. Kadangi tai yra viešas mūsų tautos reikalas, Draugija kreipiasi į lietuvių laikraščių redakcijas, prašydama paaukoti jų redaguojamųjų laikraščių komplektus ir po vieną jų išleistų knygų egzempliorį, taip pat Draugija prašo visuomenės rinkti ir siųsti Mokslo Draugijai visokių knygų, raštų ir šiaip jau įvairių retesnių daiktų, turinčių vertę Lietuvai tirinėti iš atžvilgio į jos senovę ir dabartį į jos būdą, meną (dailę) ir taip toliau. Pageidaujama raštai ir knygos ne vien lietuvių kalba, bet latvių, lenkų, rusų ir kitomis kalbomis rašytos, bytik jos iš augščiau minėto atžvilgio tiktų Mokslo Draugijai. Pradžia yra jau padaryta; keletas mūsų tautiečių paaukojo Mokslo Draugijai nemažą naudingų knygų. Tikimės, jogei ir kiti tautiečiai paseks tų keleto aukotojų pavyzdį ir savo įnašomis sutvirtys Draugijos knygyną ir muzėjų. Knygas ir kitus daiktus, Mokslo Draugijai aukojamus, tuotarpu prašome siųsti šiuo adresu:

Vilnius, Antakalnio Pakrantė (Antokolskij Bereg), namų N 11, Antanui Smetonai.

Lietuvos Mokslo Draugijos Komiteto vardu:

Draugijos Pirmasėdis:

D-ras J. Basanavičius,
Sekretorius: *Jonas Vileišis,*
Knygininkas: *A. Smetona.*

P. S. Kitų laikraščių prašome atspauzdinti.

Politiszkos žinios.

Rusija. Pietinės Rusijos gubernijose, įvairiose vietose sujėmė valdžia 60 kariumenės aficerių, priklausančių prie revoliucijinės armijoje sąjungos.

Čitoje, Siberijoje, iš valdžios išdo išvogė 100 milijonų rublių auksu. Vagis iškasė iš hotelio į išdinyčią nuo 120 masytų urvą ir be triukšmo pasijėmė grobį. Po tam sujėmė apie 20 įtariamų ypatų, bet aukso nesurado.

Sensaciją padarė Peterburge policija birželio 25 d. Kazikas įskundė, jog esą kas ten nuozvalgu karės ministerio žinyboje. Staigu buvo apsiusti namai kareiviais, o policija padarė akilą kratą. Surado didelę daugybę socialistiškų raštų, teipgi žymes, jog čionai pat tuos raštus ant valdžios spaustuvės spaudžia. Net paties ministerio kabinete, kaip ant juoko, rado sukrautą socialistų spaudai popierą ir teip ir pažymėta. Reikia žinot, kad ministeris užsikeikęs socialistų priešas.

Išplatintasis praeitą savaitę social-revoliucionierių manifestas, teipgi buvęs atspausdintas „Pravitelstveno Viestniko“ spaustuvėje: revoliucionieriai revolverius atstatę privertę darbininkus atlikt visą darbą, ir kada susikrovę literatūrą į vežimus palėkė, tai tada atsmuko policija, bet gryną vėją terado.

Demokratatai nutarę ateinan-

čiuose rinkimuose į 3-čiąją Dumą, tiktai savus kandidatus paremti, nesitelkti su niekuom ypač su socialistais. Žemės klausimą rišant Dumoje teip elgtis, kad užganėdint bežemius ir nesušiaušt ponų. Tas reiškia, kad jie mano atsivieškint su revoliucijinėms linkmėms.

Vladivostoko ir Harbino bankus prigavo: ir viename ir kitame atėjo aficeriai ir su pertaisytai čekiais gavo išmoket 160,000 rb. Po laikui buvo pastebėta čekių netikrumas. Mena, kad tai darbas revoliucionierių.

Sevastopoliuje, birželio 28d. po kalėjimo pamatais sprogo kazi-keno padėta pragarinė mašina, kuri išgriovė vieną sieną. Pasinaudodami tokia proga 20 politišku kalinių per skylę išlindo ir pabėgo.

Tiflize, birželio 28 d. plėšikai įsibrukė į kunigaikščio Čavodzi namus, jį patį užplėkė, ir visokius brangumynus susigrobė išsinešino.

Žinodami, jog Duma tapė išvaikyta per ponų ir didelių zemvaldžių intrigas, prasti žmonės jau pradeda nugiežti ant anųjų savo apmaudą. Teip, Tulos apielinkėse kaimiečiai sudegino 6 didelius dvarus, savastis grapo Bobrinskio, atgal-eivinių demokratų partijos prezidento ir kunigaikščiuotės Vladbolskos. Nuostoliai siekia kelis milijonus rublių.

Pora savaitė atgal, laikraščiuose buvo rašyta apie tragediją ant vieno laivo iš Prancūzijos Anglijon: kazi-kas nunuo dijo gazais rusų keieivį—revoliucionierių Černiak. Drauge su juomi krito nuodytojaus aukomis ir 4 prancūzai. Dabar išsiaiškino, kad tai darbas buvo rusiško šnipa: iš patekusių Stolypino laiškų—„absolūtiskai slaptinų“ į niujorkiškes „Warheit“ redaktoriaus rankas, pasirodė, jog valdžia pasiuntė šnipą tulą Viktorov ir už atliktąją žmogaudystę sutei-

kė jam „garbes titulą“ bei užmokėjo 3,000 rublių.—Del tos priežasties visoje spaudoj dabar skamba Stolypinui prisegtas „nuodytojaus titulas“.

Kynai. Į Pekiną praneša iš Hongkong, kad čionai užsitvenkė visi keliai bėgančiais nuo revoliucionierių valdžios šalininkais. Armija revoliucionierių gerai apginkluota, daugiausiai turi prancūziškus greitai lekiamus šautuvus ir armatų mašinas; viskas organizuota europiečių būdu. Pasiėkę Kantoną revoliucionierių armijos išleido į liaudę atsišaukimus ir apjėmė visas valdiškas vietas. Daugely miestų revoliucionieriai baisiai keršija sujimtiesiems valdininkams, — juos užmuša, o jų šeimoms liepia patiems susisvaidyt į šulinius. Mena, kad revoliucionieriams padeda ginkluotis europiečiai, ypač Hongkonge esantieji prancūzai.

Isz Amerikos.

G o b š i o s m e r g o s .

Indijanos valstijoje susitvėrė mergų sąjunga, kurios sąnarės po bausme neprivalo tekėti už tokio jaunikio, kurs neturės 2,000 dolerių pinigais ir ant tiek sumos nebus apsisergėjęs apdraudų (insurence) bendriose. Sąjunga žada išsijimti čarterį ir išplėsti savo veiklumą po visą Ameriką. — Ar daug rasis prigulėt norinčių paikščių, nežinia. Jei bent norinčios pasilikti senmergėmis rašysis.

T e l e g r a f i s t ų
s t r e i k a s .

San Francisco telegrafistai išėjo į streiką, kuriuomi reikalauja pakelti mokesčius, nes kilant pragyvenimo lėšoms nebegali išmisti. Telegrafo bendrovės jų reikalavimus atmetė. Kova eina ne ant juokų, nes be telegramų jokia pramonė Amerikoje negali egzistuoti. Todėl pakėlė šauksmą ant

streikierių ir bendrovių visi pramoniškai ir vertelgos. Sako Ruzveltas įsimašęs su kuciu taikinti.

New Yorko
mesijus.

Laikraščiuose ir žurnaluose senai aprašyta New Yorko biedniokų gyvenimas. Jis baisus iš visų pusių. Baisus dėlto, kad biednas. Nesenei atsirado New Yorko vargšų išganytojas—tai ne kas kitas, kaip milijardierius Rockefeller. Jis atranda biedniokų vargo priežastis tame, kad moteris esą „nečystos“. Todėl įsteigė „čystatos kursas“, kur mokys tamtikras merginas čystumo, o tos eis palei biedniokų sklepus ir mokys to čystumo biednų šeimynų moteris. — Alleliuja, išganytojas jau yr!..

Haywoodo byla.

Prasidėjus kvotimams anglekasių liudininkų, vienas po kito jie užginčija Orchardo—žmogžudžio pasakai. Teip:

Orchardas pripynė tulą anglekasį Davis su kuriuomi bukįjedu, samdyti nuo Vakarinių Anglekasių Sąjungos metuose 1899, sukurstę unijistus, kad išgriautų Bunker Hill ir Sullivan pabirką. Teipgi Orchardas sakė, kad vis jiedu išdina mitavę Vindicator stotį ir sudaužę Cripple Creeke traukinį su skebais. Pašauktas Davis viską kategoriškai užginčijo, prirodė net kad tuose laikuose nė prie sąjungos neprigulėjo, nė su Orchardu nieko bendro turėjo.

Liudininkė, poni Lottie Day pasakė, jog dar 1904 m. Orchardas jai sakęs, kad ex-gubernatorius Steunenberg jį privaręs prie ubagystės nusukdamas jo akcijas Hercules kasyklėse, ir kad už tą jis Steunenbergą užmušęs. Taigi čia jau eina prie to, kad Orchardas pats jį ieškojo Steunenbergą nudėt iš keršto.

Senas kareivis Elliot po prisiega liudijo, jog metuose 1904, Orchardas jam sakęs va-

ziuojant traukinį, kad kasyklių savininkai padarę piktą suokalbį prieš anglekasių sąjungą ir jos vadovus.

Redaktorius „Miners Magazine“ liudijo, kad 1905 m. pavasary, Orchardas atėjo redakcijon ir prašė adrisų: gubernatoriaus Peabody ir generolo Bell, kuriuos gyrėsi „užpampysęs“.

Milijonierius kasyklų savininkas Boyce, pirmiaus buvęs Vak. Angl. Sąjungos viršininku, irgi liudijo, priešais kapitalistus, nurodydamas, kad jie padarė ant anglekasių sąjungos suokalbį išnaikint ją. Bet čia tiesdarys jį suturėjo, nes girdi „pertoli nukrypstas nuo dalyko“...

Svarbiausias liudininkas iš anglekasių pusės, tai tulas Friedman. Šis buvo pirmiaus parsisamdęs į Pinkertono šnipus, ir per keletą metų tai šnipų agenturai betarnaudamas ištyrė daugelį josios slaptų; tarpe kurių dažinojo, jog Pinkertono šnipai yra kasyklių savininkų pasamdyti, kad supintų kaip nors žabangus anglekasių sąjungai ir jos vadovams, ir kad visą tą darbininkų organizaciją nuvarytų gilitiniop. Minetas Friedman visas tas klastas nusirašė sau iš tų laiškų, ką šnipų agenturoje bebunant per jo rankas perėjo, ir iš tų visų dokumentų parašė knygutę „Pinkerton Labor Spy“. Iš tų pasirodė, kad šnipų agentura įspraudė anglekasių sąjungon daugelį savo agentų, kurie tapė net viršininkais išrinkti, ir jie mezgė visą tą baisų vortinklį. Mineta knyga tapė teisman įduota ir prie bylos prisėgta.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Brooklyn, N. Y. Keletas mokintų ir gero velijančių jaunų lietuvių sumetė žiupsnį pinigų ir žada atidaryti krautu- vę, o pelną iš jos paaukauti

kankinių sušelpimui. Tas užmanimas galibuti dar pirmas tėra Amerikoje, ir butų geru daiktu šelpti tą prekystę perkant jos tavorą.

Bočkus.

Westville, Ill. Sitas miesčiukas senai jau apgyventas. Lietuvių čionai priskaitoma į keletą šimtų; visi dirba anglių kasyklėse. Uzdarbiamis nevie-noki.

Visuomeniškuose darbuose lietuviai labai apsileidę: nieko neveikia, net nėra kam revoliucijai aukų parankioti. Gėda mums, westvilliečiai, prieš kitus lietuvių miestelius!

Birželio 8 d. dvi čionykštės lietuvininkaitės — Ambrozevyčiutės, išdavė publiškos mokyklos egzaminus.

Westvilletis.

Brooklyn, N. Y. Kolei aš nerašiau korespondencijų, tai ir ant mūsų miesto lietuvių ir jų gerų darbų nieks neužpuldinėjo, bet vos spėjau parašyt, kurioj paminėjau ir apie Lietuvišką Tautišką Namą, 21 num. „Lietuvos“ tuojaus p. Dzerijos Girtuoklis, puolėsi mane šidyt ir Tautiško Namo karčiamą purvais drabstyt; tai yra 23 num. „Vienybės L.“ po antgalviu „Įdomus tautos gaivinimas“, kur amžinai nupeikia žmones mylinčius įsigert ir linksmi sau laiką praleist. Mat kad ir didžiausius užmanimus norėtum įkunt, tai vis neprieteliai randasi ir persekioja; o kad mūsų uždintą Tautiškuoju Namu karčema, da labiau pažemint, tai tik nuolatos vien karčema vadinama, net ir pats pasirašydams „Dzerijos Girtuokliu“.

Nevertas, brolau, tuomi vadinantis, nes jeigu nors krisla butum draugiškų ir tikru lietuviu, tai nepeiktumei mūsų darbus; bet turbut esi koks bedievis, socialistas, tai tik panašiai gali daryt ir mūsų užmanimus griaut.

Aš pats nesakau, kad girtuokliavimas geriausias įrankis atgaivinimo tautos, bet ir neblogiausias. Girtuoklystė mus nepažemins, bet priešingai. Kas nežino, kad vokiečiai nemylti įsigert, net jų alus yra visur žinomas, kaip geriausias „German beer“, kurio jie pats labai daug išgeria; o ar ne gerą vardą visur vokiečiai turi? Tai faktas, kad ir mes lietuviai tokį galime turėt. Imkime ir airius; jie beveik visur girtuokliais vadinami, vienok jų vardas visoj Amerikoje yra labai gerai žinomas ir garsus, kad šimet per apvaikščiojimą šv. Patrick dienos, net pats šventas tėvas popiežius, X Pijus, atsiuntė airiams tą dieną telegramą ir savo šventą palaiminimą į Ameriką; ar dar geresnės garbės galima jieskoti?..

Socialistus mes jau gana gerai pažįstame, jie čionai t. y. Brooklyne net per porą metų, iš vietinių lietuviškų draugysčių organizavo komitetus, rinko pinigus ant revoliucijos, Maskolijoje, o galiausiai siuntė socialdemokratams į Lietuvą, kurie dabar iš savo partijos išrinko net penkis pasiuntinius lietuvius socialistus į Dumą, iš kurių net „garbingas magazinas“ „Amerikos Lietuvis“ juokiasi, o ką mes Brooklyniečiai iš tų penkių atstovų turime? Niekol! Taigi, berenkant aukas ir rengiant susirinkimus, per tuos nenuoramas socialistus Brooklyne, jie ant savę atkreipė atydą tikrų tautiečių ir kad ant niekų neleist laiko ir pinigų dovanai nemėtyt, o svarbesniu kuom užsijimt, taip tai ir sudrutino korporaciją Tautiško Namo, surinko į 1000 dolerių, kad patraukti mūsų gerus tautiečius prie vienybės, tuojaus korporacijos vadovai, sekretoriai ir advokatai, užėmė Tautiško Namo su karčema businį, prie kurio visas draugystes pritraukė ir jos iš savo kasos duoda pinigus, kad atlaikyt „Šmiting“ ir užkirt

kelią socialistams; nes dabar iš draugysčių ant vietinio revoliucijos šelpimo komiteto mitingų, jau nieks neateina. Beje, dar Juozapinė draugystė per įtekusį Volskio neprisidėjo prie mūsų Tautiško Namo sukarčema, bet kaip Juozapinės susirinkimas bus, tai Volskį reikės apgirdyt; kaip jis neateis ant susirinkimo, tai ir Juozapinė bus įtraukta į mūsų vienybę.

Tegul mūsų Tautiškas namas ir bus sau vadinamas karčema, bet mes išrinkome agitacijos komitetą, kuris nenuilstančiai darbuojasi ir galima tik pasigirti iš jo darbo, nes kiekvieną vakarą pilna teip vadinama mūsų karčema ir užia kaip bitės avilije. Nebankrutys.

Pirmiau žmonės, kurie vis budavo matyt svetimose karčemosiose riegso dabar ir tie jau pas mus name vakarais sėdi ir darbuojasi ant garbės lietuviškosios tautos.

Lai gyvuoja Lietuviškas Tautiškas Namas su karčema!..
A. M.

Shenandoah, Pa. Mūsų miestelio lietuviai abiejų lyčių snuduriuoja nežinėje; aptemę ir nenori savo protą prablavinti; galima sakyti — užmigę: nesidarbuoja, nė tautiškai, nė politiškai, išskiriant mažą dalelę, kurie šiek tiek kruta labui savo brolių. Turime kuopas: S.L.A., T.M.D. ir L.S.S. Paskutinė daugiausiai reikia: turi vidutinišką knygynėlį, parengia retkarčiais prakalbas ir parkviečia iškitur kalbėtojus. Apie likusius mūsų brolius ir seseris, tai liudna ir pasakoti, — pilni prietarų ir šėip nešvarų apsiejimų. Cia kad ir nenoroms turi priminti dvejetainį atsitikimų. Apie penketas moteriškių — sakau, nepaprastos moteriukės, bet pildytojos „krutančiojo razančiaus“ — susirinkę pas savo draugę pradėjo alutį traukti ant Dievo

garbės, o šeimininkė padėjo geroką surį užsikasti; matyt surio buta skanaus, kad visomis patiko, ir iš jų viena paklausė: „kur gavai tą surį“? „Nugi pirkau pas P.“. Tą išgirdę viešnės kaiminkos pradėjo žegnotis, sakydamos: „kaip mes galime valgyt surį tos prakeiktos šliuoptarnės darytą“! Iš jų viena atsiliepė: „Jūs čia pabukit, aš bėgsiu pas kunigėlį ant rodos“. Nuvėjusi ir sako: „Jagamasti! Valgiau surį tokios ir tokios darytą, aš tai dariau nežinodama, kaip dabar bus su manimi?“ Ačiū kunigėliui, suramino davatkėlę, sako: „Jeigu nedavalgei, tai sugryžusi pavalgyk įvalės, ir bukie spakaina — nieko nenkenks, kad ir P. yra šliuoptarnė, bet jos karvė nešliuoptarnė, vistiek surį galima valgyt“...

Tarp daugelio yra manoma, kad vertelgos yra šiek-tiek apšviestės už paprastus žmones, bet pasirodo, kad ne.

Šiomis dienomis štai kas atsitiko. Savininkas apleido krautuvę su reikalu palikdamas stalčiuje gerokai pinigų; sugryžęs rado tuščią. Niekam nieko nesakęs, nusibeldė į Mahanoy City, pas žynių (burtininką), kuris išpranašavo, jog pinigai randasi pas vyriškį ir moterišką. Tą dažinojęs nuo pradžios, sugryžęs, užsipoilė ant šeimininkės ir vaikinio, kuris da tik neseniai pribuvęs iš Lietuvos; žinoma, šiedu sakė teisingai, kad nieko ne žiną apie minėtus pinigus. Sulaukus nakties visi užsipoilė ant vargšo vaikinio, visai kankino visą naktį: primušė, prispardė ir revolveriu grasino nušauti, kad neprisipažys. Ant rytojaus išsiaiškino, kad tuos pinigus išjėmė vaikai įlindę į krautuvę. Savininkas pusę pinigų gavo atgal, o kita pusė buvo praleista; už tą tų vaikų tėvus padavė į teismą. Na, o tas vargšas vaikinys, kur ras teismą nukentėjęs nuo apjautos tamsunų?..

Mieli broliai ir seseris! Bandykit imtis prie mokslo, kaip tai: skaitymo pamokinančias knygas bei laikraščius; kada apšviesit savo protą, tada bus visi geri suriai ir nereikės vaikščioti pas visokius raganius.

Ex-Socijalistų draugas.

XXII Seimas Susivienijimo L.R.K.A.

Birželio 18 dieną, 10:30 iš ryto, atidarė seimą kun. Kudirka, S.L.R.K.A. prezidentas. Trumpai pakalbėjo išgirdamas savę ir savo narsius darbus, arba kovojimą su tautiečiais. Ant galo storai iškeikė S.L.A. pavadindamas... žalčiais ir gyvatėmis!

Toliau išrinkta seimo vedėjai: pirmasėdis kun. Milukas, sekretoriais: Iz. Naušeda ir A. Gudaitis; maršalka J. Pranaitis.

„Nutarimai“.

1. Padidint posmertinę — vieni rėkė \$1.000, antri \$600, treti \$300, o ketvirti \$150. Bet kiek mokėti už tokias sumas, niekas negalėjo žinot. Tam išrinko kitiems metams komisiją, kuri ištirtų, kaip tokiame atsitikime daroma anglių apsargos (insurence) bendrovėse. Dabargi palikta ta pati.

2. Organas „Žvaigždė“ pasilieka, išrinkta ant 4 metų.

3. Pasiųsti telegramą į Ryumą popiežiui su pasveikinimais nuo S.L.R.K.A. seimo.

4. Pasiųsti papeikimą Prancuzijos valdžiai, užtai kad „griauna bažnyčias ir naikina kunigus ir katalikišką tikėjimą“.

5. Pasiųsti užklausimą prezidentui Suvienytų Valstijų, dėlko negiluoja Amerikos pašpartai Rusijoje. Ir reikalauti tą klausimą pagerinti; tam išrinkta komisija iš 7 ar 8 ypatų.

6. Pasiųsti papeikimą carui už antrosios Dumos išvaikymą.

Tam, tai yra papeikimo surašimui irgi išrinkta komisija iš kelių ypatų.

7. Protestuoti prieš lenkus užtai, kad anie boikotuoja lietuvišką kalbą Lietuvoje; protestuoti per lietuviškus ir angliškus laikraščius.

8. Reikalauti nuo caro, kad ans pripažintų Suvalkų, Vilniaus ir Kauno rėdybas už lietuvišką provinciją, ir kad būtų laisvė rinkti ne karalių, bet prezidentą Lietuvos.

9. Atsišaukti į lietuvišką visuomenę, idant pagelbėtų įsteigti Lietuvoje lietuviškas tautiškas, katalikiškas mokyklas.

10. Tautiškų centų buvo 5 centai; dabar 10 centų ant metų. Bus jie sunaudoti tautiškai-katalikiškiems reikalams ir tokiai jau propagandai.

11. Šimtas dolerių ypatai, kuri surinks lietuviškų biografijų medegą, o ypatingai kunigo Gimzausko raštus, kuris buvęs pirmas atgaivintojas lietuviškosios kalbos.

12. Kloštorius ir tautiškas namas įkurt palikta ant toliaus.

13. Kad seimas būtų kasmetai.

14. Kad centrališka vyriausybė būtų renkama ant dvejų metų.

15. Siųsti seiman delegatus — vieną nuo 50 sąnarių. O jei nėra tiek kuopoje, tai galima siųsti vieną; bet kuopa turinti mažiau per 20 sąnarių, negali suvis siųsti delegato.

16. Kad kožnas sąnarys atliktų velykinę išpažintį ir prisųstų paliudijimą nuo vietinio klebono, pas dvasišką Susivienijimo vadovą. Kas to neatliks, turi but prašalintas iš Susivienijimo.

17. Kas sutvers kuopą iš 25 sąnarių, tas gaus ženklej vertės 80 centų.

18. Išbrauktiems sąnariams duoti 30 dienų laiko, dėl gavimo žinios, kad yra išbrauktu.

19. Stovis kasos: \$14.414.02. Tuos pinigų padėti ant pirmo

„Morgiė“, kur moka penktą nuošimtį.

20. Sekretoriaus algą mokėt nuo sąnarių: iki 3.000 po 10 centų už sąnarį; toliaus, po 5 centus; už vaikus irgi po 5 centus.

21. Rinkimas centrališkų viršininkų: dvasiškas vadovas — kun. Milukas (2-iems metams); pirmasėdis — kun. Kudirka (2 m.); vice-pirmasėdis — I. Nausiedas (1 m.); raštininkas — K. Kručinskas tas pats (1 m.); išdininkas — K. Radzevyčius, tas pats (2 m.); išdoglobėjai: K. Valukonis ir D. Brazinskas (1 m.); knygiū — kun. Vizgirda (1 m.); literatūros komisija, ta pati: kunigai Kaupas ir Milukas bei Pranačiūtė „Žvaigždės“ redaktorė (1 m.).

Labai dailiai buvo viskas kunigų sutaisyta, tik reikėjo seimui bepatvirtinti; ypatingai rinkimas viršininkų: kun. Kudirka, pirmasėdis, neva suvis nenorėjo apsiimti, nes buvo teip jų sutarta. Kaip tik kun. Kudirka atsisakė būti pirmasėdžiu, tuoj kun. Milukas įnešė, kad jam reikia paskirti dovaną vertės 100 dol. Kada paskyrė dovaną, tąsyk kun. Kudirka lengviai priėmė pirmasėdžio tarnystę. Tai dovana bus nupirka vertės šimto dolerių. Bet, ko kun. Kudirka norės? Tas darbas pavesta centrališkam komitetui!

Seimo tvarka labai buvo prasta. Ir teip viskas buvo kunigų supinta, kad delegatai suvis nesuprato, kad kunigai tempia viską ant savo kurpalio; jeigu delegatai pradėjo ka daugiau ir ilgiau svarstyti, tai tuoj rasdavosi geradėjai, kurie kalbą pertraukdavo, o vedėjai seimo paleisdavo „išsigertų“. O kada išsigėrę sugrįždavo, tąsyk jau viskas lengvai ir greitai eidavo; delegatai susidėjo iš nenuovokų ir bailumų; kiti — tikri tvarkaardos. Rikimai, beldimai ir delnų plojimai viešpatavo teip laisvai, kad

žmonės eidami gatve visuomet klausė, kas ten darosi.

Organo išrinkimas ir posmertinė užjėmė žiela dieną. „Žvaigždei“ palengvino dalyką „išsigėrimai“, — kaip tik klausimas užkeldavo koją, tuoj leizdavo delegatus prie čion pat esančio alučio. Delegatai sau įsilinksminę, vietoj reikalą šnekėt, tik šposavo ir pritarinėjo kun. Miluko įnešimams, — nes visi nutarimai ir patarimai beveik kun. Miluko.

Kuopų inešimų suvis neskaitė; mat nenorėjo, kad delegatai išgirstų apie kuopų reikalavimus. Girdėtis, kad daugelis kuopų butinai reikalavo „Žvaigždę“ atvesti, o pajimti organu „Kataliką“. Visus inešimus pavedė apdirbt išrinktajai tam tikrai komisijai, į kurią įėjo keletas kunigų ir vienas vargamistra. Ta komisija išskyrė šiuos 4 klausimus: 1) padidinimas posmertinės; 2) vaikų skyrius; 3) organas. Ketvirto suvis ir neparodė. Buvo sakyta keturi, o svarstė vos tris.

Vienok ten buvęs.

Tėvynės stulpai.

Dumos laikų vaizdelis.

(Ant scenos Stolypinas ministrų pirmininkas. Stolypinas skubiai vaikščioja savo kabinetė rukydamas popirosą): — Pralaimėta, tai pralaimėta, matyt kad visa rudinyne (liaudis) prisigėrus tuom raugu. Žinių kasdieną gaudavau nuo muzikų, kad užsistočia, nes policija neteislingai elgiantisi, policija persekiojanti ir drumzdžianti rinkimus (Trina delnus): Džiaugiasi ir siūsdavau slaptus cirkuliarus apskričių viršininkams, drąsindavau: nebijokit, esate vyrai, kad teip elgiaties (liudnai linguoja galvą). Bet nieko negelbėjo, ir gana... Matomai, nelaiminguose laikuose aš viešpatauju.

Dabar štai buvo Dumos po-

sėdis; taigi ir aš nuslinkau su pluokštu popierių. Caras siuntė, kad perskaityčiau „Reformas“. Ir ką gi?! Iš vakaro apsisistačiau policija ir paliepiu, kad gana saugiai budėtų, — matai tie biaurybės revoliucionieriai... kiti juos anarkistais vadina, — tai, kaip aš jaučiu, jie mane sekioja, kaip pakui vištą, kad tik nudėti. Sako: daugel aš žmonių nekaltai išžudęs... Rytą gi, nuvažiuoju į Dumos palocių, misliju sau: kaip išgirs skaitant „reformas“, kokias valdzia dėl žmonių teikia, tai bus rankų plojimas? Jau bemažko nesuindčiau carui savo sumanimo, kad pasiųstų kokį viršininką į užsienį jieškotų naujos paskolos. (Meta popierosą ir sėdas prie rašomojo stalelio). Ir vėl užsivylimas, po velnių!.. Užsilipu ant estrados, atvynioju pluokštą popierių ir prakalbėjau: Gerbiemiejie ponai — atstovai! Caras, kaipo maloningas tėvas dėl savo vaikų, rupinas savo žmonių ir visos viešpatystės gerove... (maniau sau viens: kad tik nepasakytų kas, jog caras nepribuvo atidarytų pirmąjį Dumos posėdį); taigi aš jiems ir prisiminiau, kad batiuška caras negalėjo, (ištikrųjų, tai jis bijojosi rodytis, kad neapšauktų jį kraugeriu, kaip tai Duma tankiai padaro). Ant galo jau pradėjau skaityti apie žadamąsias liuosybes ir tt. Iš dešinės pusės gana gerai rankomis pliauškena, viduriniai gi ir linksmi buvo; bet kairiejie — nė murkt! Sakau, kad nė murkt! Taigi galiu jau dabar žinoti, kad caras negalės tos Dumos laikyti (iškilmingai atsisistoja). Duma reikės išvaikyti, kitaip tai labiau kils revoliucija tarp tų tamsių muzikų. Nes, girdi, mes turime savo apginėjus Dumoje. Tfiu! (spjauja). Už nieką trisus prieš rinkimus. Duma susirinko, ir — kad juos velniai pagautų! — užsijėmė ant pirmos vietos svarstyti mirties baus-

mės panaikinimą... Matyt, kaip jiems rupi tėvynės gerovė! Nesvarsto iškur galėtų gauti paskolą ir kiek pasiskolinti, bet apie kitus niekus, kurie net caro sostui pavojingi. (Stolypinas skubiai pradeda vaikščioti): Šėdien žadėjo tas asilas Gurka pributi, seniai aš jau besimačiau su juom; nuo to sykio, kaip kelis žodžius pratariau už neatsargumą tų baduolių pinigų išneriant; tai dabar ir sarmatijas rodytiesi. Ir kaip gi nieko nesakyt? Aš jog visos viešpatystės seimininkas, jie gi mano pagelbininkai. Taigi labiau nepadoru nuo svetimtaučių; juk be jų negalima apsieiti, paskaitys jog ir aš drauge tuos pinigus vogiau. O čia, tiesą pasakius, visai tik kelis šimtus ant tabako pasijėmiau, ir gana. Kam tenai man dar darytis sau sarmatą. (beldžia kas į duris): Įeikit! (jeina kamerdinierius): Jūsų Auštėnybe, atvažiavo Jomylista p. Gurka. Aaa... vadinink šią... Bet žiurėk, kad tik butų Gurka. Jeigu kas nusizvelgtų neteip, tai žinai... Klausau Jūsų Aukštėnybės. (Durise pasirodo Gurka): — Labą dieną, Jūsų Aukštėnybei. Turiu už garbę atsilankyti prie Jūsų.

Ačiū už labą dieną. Meldziū prisėsti.

— Ir kad žinotumėt, pons Stolypine, aš prie Jūsų su didžiausiu reikalu.

— A... aa, aš rodos biskį suprantu, et! tai niekis, bus viskas gerai.

— Bet juk dabar Duma... tai kaszino kaip gali išeiti, juk jie reikalauja paaiškinimo.

— Na tiktai pons Gurke, jūs nenugąstaukit; Duma, tai jūs jau žinot, kad ne ant to sušaukta, kad perkratinėtų valdininkų darbus, bet kad tuom tarpu reikalas buvo. Bet jums, pons Gurka, tai tiesiog pasakysiu, kad padarėt didelę kiaulystę: ne tiek čia tų pinigų buvo, kiek padarėte triukšmo.

Reikėjo visgi atsargiaus daryt, kad nepajustų laikraščių korespondentai. O dabar, tai pridirbo bledies, ypač kitų kraštų laikraštija.

— Teip, Jūsų Mylista, p. Stolypinē, bet aš ten ne teip kaltas, kaip tas asilas Lidvalis...

— Aš tą suprantu, bet visgi atsargumo... Kitkart da už poros metų p. Durnovo avizas pardavinėjo. Bet tuomet tai kitokie buvo laikai, tada ministrų nieks negalėjo apipliaukšti, kaip kam patinka. Dabar dingo tie laikai, dabar tie prakeikti laikraščiai viską iš paties dugno perkrečia... Žinai ką? (žiuri įdomiai į Gurką). Kiek tų dabar redaktorių primurdėm į kalėjimus, — virš keturios dešimtys jau sėdi. Ooo! geras tai skaitlius; bet jų dar yra užtektinai. Dabar nabagai žiuri į Dumą su vilčia, bet Duma tai, sakau, kad ne ant gyvenimo; dėlto, kad ji jemas ne už savo dalykų.

— Labai bučiau dėkingas, pons Stolypine, kad kaip man padėtumėt,— nes teip vis galva susukta kasdieną, — kaip čia bus, misliju, jeigu į teismą pašauktų...

— Nurimkit, pone Gurko, bus viskas pirmos klisos. (prisilenkęs į ausį šnibzda): Rengiamė naują paskolą, dėlto dabar, pakol dar ir Duma reikalinga; o kadetai bijo, kad Dumas neišvaikytumėm; turbūt prisijims valdžios rengiamoms reformoms. O to tiktai mums reikia. Paskui, jau žinosime, ką su jais padaryt... Vėl bus po senovės karo-lauko teismai, nes Duma negalės viena veikti ką jau jie tenai užsimanys; jie nežino, kad viešpatystės seimas juos tiktai gali paremti. O tenai tai mūsų draugai! Ha! ha! Puikiai, labai puikiai išgudravom, ir ką ant to jūs, p. Gurko pasakysite?..

— Daugelis priguli Jums, p. Stolypine; viešpatystės istorijoj

Jūsų vardui nemirtina garbė turės skambėti. Kas surengė tiek „tikrųjų tėvynainių sąjungų“, kas tiek tų nenaudėlių žydų išnaikino? Tai vis Jūsų Mylistos triusas ir energija. Garbė šventajai Rusijai turinčius tokius sunus, kaip Jūs Stolypine!..

— Tegyvuoja mūsų šviesiausias caras Mikalojus paskutinis, tegyvuoja visi viešpatystės milžinai...

— Ką Jūs, pons Stolypine, kalbėjote apie batiušką carą?..

— O ką?

— Na-gi, sakėte „paskutinis“.

— Ne jau-gi sakiau? tai meldžiu atleiskite, — netyčia išspruko...

Abu tėvynės ramčiai atsiveikina...

P. Norvydas.

Isz visur.

Liubline, Lenkijoj, marijavitų kunigas Zalevski bandė nužudyt vyskupą Jačevskį: šiam bebirmavojant vaikus, minėtas kunigas prisartinio prie vyskupo ir davė du šuviu iš revolverio. Bet nepataikė, nes su laiku vyskupo pakalikai išmušė revolverį užpuolikai, po ko šis išsitraukęs peilį šoko vyskupą nudurt. Bet ir tai nenusisekė. Kun. Zalevskį sujėmė. — Tai buvo ne socialistas, bet tikras kunigas, vardan Kristaus einantis užmuštų vyskupo.

Vokiečių valdžia tebesmaugia savo valstybėje esančius lenkus. Smaugia visai neblogiau už carą, kurs smaugė ir žavino lietuvius, lenkus ir kitus. Lenkų kudikiai nenori mokyklėse išsižadėt savo prigimtos kalbos, tai vokiečiai mokintojai — valdžios agentai — ant tiek toli nueina daviuose lekcijų, kad kudikiai pareina namo su mėlynėmis ant veidų ir pečių. Vengrovec viena motina bandė apskusti

vieną tokį budelį mokytoją, tai teismas teip geru pasirodė, kad sumuštojo kudikio motiną nubaudė 30 markių, 6-šioms dienoms kalėjiman ir apmokėti kaštus. Kitą tėvą, tenpat ir ant to paties mušeikos — mokytoriaus pasiskundusį, teismas pamerkė net šešioms mėnesiams kalėjiman! — Reikia atmint, tą daro ne kokių ten bedievių — cicilikų valdžia, bet garbingų Vokietijos patrijotų.

Amerikos kareiviai iššaukė Havanos miestely Holguin maištą. Mat keturi kareiviai nenorėjo smuklėje užsimokėt už išgertuosius stiklus, savininkas pašaukė policiją, kuriai reikalaujant kad užmokėtų, kareiviai pradėjo policmonus šaudyt. Šie neliko skoloje, ir nušovė vieną po-aficerį. Maištas, ant giliukio, užsibaigė tiktai tarp pačios valdžios tarnų. Kareivius areštavo.

Atsakymai.

Humbagui. Tamistos „Kritika Saulės“ — nepatils. Jeigu turite ką naudingesnį daryt, tai „Saulės“ kritikavimą atidėkite vis ant toliau dar.

Vestviliečiui. Kiekvieną zodį rašant nuo didėsės litaros labai negražiai išrodo rašinis ir apsisunkina jojo pataisymas. Bandykite gerai įsižiurėt, kai skaitote laikraštį, ir įsitėmyt, kūr rašosi žodžiai nuo didėsės. Vardai žmonių, kaimų, miestų, valstybių ir tp. — rašosi nuo didėsės. Šiaip jau tiktai sakiniai prasideda nuo didėsės. Pavyzdžiui: „Vargas išmokina žmogų kovot“. Čia matai tik pirmasis žodis nuo didėsės.

A. Siderevyčiui. Delei tamistų jaunumenės subruzdimo tverti beną, jau kitą korespondenciją buvome gavę.

P. M. Sadulai. Iš Pittsburgo ta pati korespondencija jau net 23-čiame „Vienybės“ numeris atspauzdinta. Nebetilps.

Vienturčiui. „Ir labai negerai!“ netilps: nieko svarbaus nėra, kas mūsų skaitytojams atneštų dvasišką naudą.

Pajieszkojimai.

Pajieškau savo švogerį Petrą Macevičių kuris iš Lietuvos išvažiavo į Afriką, o iš ten perreitą metą atkeliavo į Ameriką ir nežinau kur apsistojo.

P. Valavičia

F. R. D. N.1

Breslau, P.

Reikalingas yra vaikas ne jaunesnis per 16 metų senumo kuris nori išmokti amatą prie budavojimo namų teipgi reikia dviejų vyrų, kurie numano maž-daug apie budavojimą. Angliškai kalbėti nekaneč.

Atsišaukit ant adreso:

Builder, 120 Herriot Str.,

Yonkers, N. Y.

Pajieškau Vincą Kudžmą, pirmiaus gyveno Burke, Idaho, paskiau buvo Walece, Idaho. Gavau kelis laiškus nuo jo ir daugiau nesulaukiau. Jisai pats ar kas kitas žino apie jį, teiksis duoti žinę ant šio adreso:

B. J. Barnišky,

200 E. Palmer str.,

Taylorville, Ill.

Lietuvių Laisvės Dr-tės Susirinkimas.

Rhone, Pa. Liepos 14 dieną, 3-čią valandą po piet, salėje J. Martuzo 99 Pine str. Susirinkimas bus kaslink laisvųjų kapinių. Taigi, lietuviai kurie turite laisvės jausmus, vietiniai ir apielinkės, malonėkite susirinkti ant to butinai reikalingo dalyko, nes bus daug svarbus reikalas apšnekėta. Užprašo Komitetas.

Lietuviškos Literatūros agentas.

Visokios lietuviškos kalboj knygų yra gaunamos pas mane; teipgi užrašinėju lietuviškus Amerikos laikraščius ir iš Lietuvos „Skardą“.

Esu „Skardo“ bei jo išleistų knygų agentu; pažiurėjimui galima gaut 1 No. už 6 c. pašto ženkleliais.

Visados įdėkite už 2 ct. pašto ženklelį (marķę) dėl atsakymo.

Lietuviai, visados kreipkitės pas savo draugą, P. J. KAILIŲ, 1515 Sheffield st., Allegheny, Pa.

Nuo naujo laikraščio sumanytojų.

Gerbiamai „Vienybės Lietuvninkų“
Redakcijai.

„Vilniaus Žinios“ sustojo... mes pasilikome be dienraščio. Mūsų gyvenimas iš apačios ėmė veržties viršun. Lietuviai subruzd, ėmė jungties draugijosna, supratę bendro darbavimos reikalingumą ir naudingumą. Bet toks sukirutimas, nerazdamas prideramo išreiskimo dienraštyje ar tam tikrame laikraštyje, kur būtų viešaisiais Lietuvos reikalais rūpinamasi, palieka be tvarkos, ne sustiprintas. Savaitiniai mūsų laikraščiai negali atstoti tokio pageidaujamo organo: jie vie našališki; užsiėmę agitacijos darbu, negali aprėpti bendrųjų mūsų tautos reikalų, kiti gi iš jų visai ir neturi to tikslo. Todėl mums reikalingas toks laikraštis, kuris tautinės kultūros darban sutrauktų ir sujungtų draugėn išskirstytas ir suskaldytas menkutes lietuvių pajėgas. Mūsų neseniai užsiėmezgusios draugijos, meno, apšvietimo ir kitos, nėsant tokio laikraščio, kuris tarpininkautų tarp jų ir tarp visuomenės, kaip ir sustojo savo ugyje. Apšvietimo ar tai kito, kurio reikalo sumanymai, pradėti gvildinti „Vilniaus Žiniosė“, kaip ir sustingo... Tapome atskirtį nuo visuomenės, negalime prašyti jos pagalbos ar šiokiam ar tokiam sumanytam tautos darbui. Be tokio laikraščio nėra kaip svarstyti ir aiškinties žemes, apšvietimo ir kitų mūsų dalykų. Dar neįsigalėjusi lietuvių tauta, ypač Lietuvos rytuose, nuolatai kenčia sulenkėjusios kunigijos ir hajorijos persekiojimą. Reikalingas yra laikraštis, kuris eikštėn keltų iš nutautėlių pusės einantį pajų ir rodytų kelią, kurio reikėtų mum ginties nuo to pajaus.

Del tų ir del kitų priežasčių „Vilniaus Žinių“, kaipo vie-

nitėlio mūsų dienraščio, pasigedo daugumas jų skaitytojų. Tegul „Vilniaus Žinios“ nebuvopilnu lietuvių gyvenimo išreiskėju, tegul neįstengė suspiesti apie save veiklesniųjų mūsų žmonių, tegul jos klydo, tečiaus kas gali nepripažinti joms tos vertės, kurią turejo lietuvių gyvenime. „Vilniaus Žinios“ kiek mokėjo, tiek žymėjo svarbesnius Lietuvos gyvenimo atsitikimus ir tuo akino jos visuomenę, kaip išmanė, taip kėlė eikštėn lietuvių reikalus, pastaruoju metu mėgino jungti kultūros dirvoje išsiskirsčiusius mūsų viekus. Bet „Vilniaus Žinios“ krito, neįveikusios pilnai atlikti to darbo. Kas per priežastis to „Vilniaus Žinių“ kritimo ir neįsigalėjimo, kokie jų nuopelnai, kokios klaidos buvo, ateitis tegalės rimtai ir bešališkai nuspręsti. Ar šiaip ar taip vienas daigtas yra mums aišku: neveizdint į tai, ar „V. Žinios“ atgys ar nebeatgys, susipratusiems lietuviams reikia pasirupinti, kad dienraščio leidimas ir jo butis nebepriderėtų nuo vieno ar dvejų žmonių, bet nuo jų pačių, kad toks dienraštis nebutų vieno žmogaus išsigalėjimui ir nuožiurai paliktas, bet kad jis būtų tam tikrai susitelkusių žmonių burelio globoje. Reikia dirbti viribus unitis; tuomet dienraščio gyvybė bustikresnė ir sveikesnė, tik tuomet susitelks apie jį veiklesniųjų bendradarbių burys.

Bet ar galima kad ir draugėn susitarus tuojau iškarto griebties dienraščio? Dar menkai teįsigalėjusiai lietuvių tautai sunku išpradžios priturėti šiaip-jau paprastas laikraštis, dar sunkiau—dienraštis. Tai gi, nedarydami nuo daigto didelio šuolio, kad kartais nesukluptume, darykime tai, ką išgalime, pasitenkinkime kad ir mažesniu, betgi butinu ir galimu daigtu. Tuo tarpu įkurkime susidėję ir susitelkę bent

tokį laikraštį, kuris eitų tris kartus per savaitę. Teisybė, jis negalės pilnai atstoti dienraščio, bet tam tarpui užvaduos jį ir pramjė jam taką: sutaisys laikraščio leidimą, suartjė gesresniuosis bendradarbius. Ne maža bus sunkenybių ir su tokio laikraščio įkurimu; mes turime jās apgalėti. Atsiminkime, jogei per tokį laikraštį tegalime prieiti prie taip pageidaujamo dienraščio! Tik tam tikrai susitaręs lietuvių burys tegalės patikrinti jam butį! Tai gi eikime išvieno, dėkimės draugėn! Junkimės ant apačioje nurodytųjų pamatų ir steigkime laikraštį, skiriamą plačiai mūsų visuomenei. Tai yra mūsų priederme parupinti tautai toks laikraštis. Kai kuriems gal pasirodys šis-tas neaišku mūsų sumanyje, neviseškai nusakyta, taigi prašome tuo nesibaidyti: kruvon susirinkę, pasiaiškjėsimė, sutarsime ir sutiksime.

Teip samprotaudamas ir klausydamas visuomenės balso lietuvių burelis rinkosi keletą kartų (Kaune 28 Balandžio d. ir 12 Gegužės d., Vilniuje 18 22 ir 26 d.) pasikalbėtų apie tokio laikraščio leidimą ir galų-gale tas burelis nutarė užreikalingą daigtą kreipties į visuomenę šitokiuo sumanymu:

1. Sumanytasai politikos, visuomenės ir literatūros laikraštis leidžiamas Vilniuje.
2. Tuo-tarpu teleidžiamas tris kartus per savaitę ir anksti rytą išsiuntinėjamas pirmaisais krasos traukiniais.
3. Laikraščio kaina: metams 5 rubl., pusei metų 3 r., trims mėnesiams 1 r. 50 k.
4. Įsigalėjus, tariant ėmėjų skaičiui padidėjus ir bendradarbiams susispietus, laikraštis leisti šešis kartus per savaitę ta-pat ar didesne kaina.
5. Šitam sumanymui įvykinti kviečiami visų kraštų lietuviiai.
6. Iš sutikusių su tuo suma-

nymu sudaryti užsitikėjimo draugija.

7. Draugijos dalininkai turi įnešti ne mažiaus, kaip po šimtą rublių.

8. Kiekvienam Dalininkui vietoj palukanų siuntinėjamas laikraštis.

9. Kurie neišgali įmokėti visos dalies, susideda keliese.

10. Pilnaįs draugijos dalininkais tesiskaito tie, kurie apsima per metus įmokėti šimtą rublių vienu žygiu arba dalimis.

11. Visas liuosas kapitalas laikomas draugijos komiteto įgaliotinių vardu banke.

12. Prireikus laikraščio deficitas pridengiamas sudėtinėmis dalininkų lėšomis.

13. Pakaktinai pakilus laikraščio prenumeratai ir tokiuo budu jam sutvirtėjus, draugijos dalininkai panorėję gali atsiimti savo įneštuosius pinigų.

14. Laikraščio savininkas yra draugija.

15. Metams pasibaigus redakcija ir administracija pristato draugijos dalininkams laikraščio stovio apyskaitą.

16. Dalininkai visomis savo pajiegomis rūpinasi laikraščiu: jieško kitų dalininkų, renka prenumeratą ir apskelbimus, taiso agenturas skyrium laikraščio numeriams pardavinėti, skelbia ir aiškina, jogei to laikraščio leidimas yra nepašalinės, bet visuomenės reikalas.

17. Susiradus apie šimtą dalininkų, pažadėjusių dėti po šimtą rublių, sušaukiamas visų tų dalininkų susirinkimas, kuris patvirtina šį sumanyimą, pataisęs jį ir papildęs, jeigu išras tai reikalingu, išsirenka iš savo tarpo tam tikrą komitetą, po keturis žmones nuo Vilniečių, Kauniečių ir Suvalkiečių, sutaisyti laikraščio redakcijai ir administracijai, įduoti joms instrukcijas ir prižiūrėti jų darbavimos, ir pagaliaus nusprendžia, kada pradėt laikraštis leisti.

18. Visuotinas susirinkimas galutinai nustato draugijos tvarką.

19. Tokio laikraščio leidimas, spausdinant pirmaisiais metais po 3,000 egzempliorių, apsieitų:

- 1) spaustuvė, poperis ir ekspedicija.....7050 r.
- 2) redakcija, administracija ir bendradarbiai 5000 r.
- 3) krasa.....2700 r.
- 4) korektura, butas, reikalingieji redakcijai laikraščiai, raštai ir kiti išleidimai.....1750 r.

Iš viso 16,500 r.

20. Minėta laikraščio samata bus svarstoma ir galutinai sprendžiama visuotinio susirinkimo.

21. Sutinkančius su šiuo sumanymu prašome ko-veikiaušiai pranešti apie tai A. Smetonai ir kun. Tumui, kuriems sumanytųjų burelis pavedė ir toliau rupintiės laikraščio įsteigimu. Jų abiejų adresas: Vilnius, Antakalnio Pakrantė (Antokolskij Bereg) namų N. 11.

Sumanytojai: kun. Ališaucas, D-ras J. Basanavičius, kun. Dambrauskis, P. Matulionis, kun. V. Mironas, A. Smetona, D-ras J. Stonkus, D-ras R. Šliupas, kun. J. Tumas, V. Urbanavičius.

Jau sutiko būti dalininkais: kun. Bikinas, J. Jablonskis, kun. Jogminas, kun. Bajorinas, kun. Jenuševičius, kun. K. Kazlauskis, Mašiotas, M. Prušinskis, V. Putramentas, M. Kukta, J. Paketuris, kun. J. Kukta.

Nauji rasztai.

„Žibutė arba pirmieji pavasario žiedai“. Eilės, parašė Jovaras. Išleidė „Lietuvos Ukininko“ redakcija iš paaukautų tam tikslui pinigų. Kaina 5 kap. pusl. 15.

„Kaip aš tapau milijonierium“. Pagal W. A. Corey, sutaisė K. Rutkus (Socijalisto

Knyginėlis, N 5). Atspausdinta lešomis Amerikos lietuvių darbininkų. Philadelphia, Pa. Spauda „Kovos“, 1907. Pusl. 40. Kaina 10 c.

„Apsireiškimai atmosferoj arba meteorologija“, pagal profes. Vojeikov'ą. Sutaisė Šernas. Chicago, Ill. Išleista „Lietuvos“ lešomis. 1907. Pusl. 238.

„Akis už akį, dantis už dantį“. Juokai viename akte. Perdirbta iš vokiško. Chicago, Ill. Spauda „Lietuvos“. 1907. Psl. 29.

Otto Carque. „Pamatas visokiai reformai, vadovas sveikatai, turtui ir laisvei“. Populiariškas raštas apie klausimą valgybos. Su raštininko leidimu vertė J. Laukis. Chicago, Ill. Išleista „Lietuvos“ lešomis. 1907. Pusl. 113.

„Auginimas ir maitinimas mažų kudikių“. Parašė J. Kulis, M. D. Chicago, Ill. Kaštu ir spauda „Lietuvos“. 1907. Pusl. 28.

„Męs ir Lietuvos socialdemokratai“. „Lietuvos Ukininko“ išleidimas, N. 7. Kaina 3 kapeikos.

„Lietuviai! Ar gerai keliais žengiamė priekyn?“ Nuosirdus atsiliepiamas į lietuviškąją visuomenę D-ro Jono Šliupo. Shenandoah, Pa. Spauda „Darbininkų Vilties“. 1907. Pusl. 47. Kaina 15 c.

Atviri laiška: „Pabrikas“ ir „Vilkų streikas“. Philadelphia, Pa. Spauda „Kovos“. Pusl. 1.

Reikalauja preserijų.

Dėl vyriško darbo t. y. prosinimo vyriškų ziponų (Sack-Coat ir Overcoat) darbas ištiesai per visą metą ir užmokestis gera, nuo \$14.00 iki \$16.00 ant sanvaitės. Teip-pat ir moterijų arba merginų dėl to paties darbo. Kurie reikalauja darbo, lai atsišaukia ant žemiau paminėto adreso tuojaus, o bus prisiusti tikietai ant kelionės.

Adrisuokite:

Brandege Kincaid & Wood
Utica, N. Y.

Musu vientaučiai privalo apsvarstyti.

Apie savo ateitį ir apie dabartinį padėjimą ir prilaikyti unijos galybę.

Keli anglekasių unijos urėdininkai raporte apie kietąją angliją praneša, kad mūsų vientaučiai pamažu rašosi prie unijos regimai jie pradeda suprasti kad jei jie nori prilaikyti dabartinius uždarius, reikia prilaikyti unijos galybę, nes tai yra unija, ką prilaiko uždarius ir ateitėje išreikalaus da kitus pagerinimus.

Tai yra labai gera naujiena, nes mus labai apeina mūsų vien genčių padėjimas. Męs geidžiame jiems pasisekimo. Męs norime, kad jie eitų pirmyn. Męs trokštame, kad jie visi, ką dirba kietosios anglies kasyklose, turėtų geresnius uždarius ir geresnes darbo išlygas, ir męs aiškiai suprantame, kad tik per pasistengimą gerai susiorganizavusios unijos tos išlygos bus atsiektos.

Kad mūsų vientaučiai, kurie čia gyvena, gabenasi iš Lietuvos į čia savo pačias, vaikus ir gimines, jie teip daro, nes tiki, kad jie turės vis tokius uždarius, kokius jie dabar turi, arba susilauks da didesnių. Bet jeigu jie tikrai nežinotų, už kiek laiko jų darbo valandos bus pailgintos arba jų uždariai sumažinti, arba jeigu jie nežinotų, kada jiems atsieis but be darbo kelis mėnesius dėlei streiko, kuris suėstų jų visus į šalį padėtus suėdiniumus, jie ne teip skubintųsi pasikviesti savo gimines ir draugus.

Atsiranda mainierių, ką tvirtina, užsidedimas didelių kompanijų esąs neteisingas dalykas dėl darbininkų, o tuom tarpu turi pripažinti, kad toms didelėms gerai sekasi, o toji su kuria mainieriai daugiausiai susideda—anglies savininkų organizacija, duoda darbo tuks tančiams darbininkų.

Vieton skūstis, kad neteisinaigai apsieinama, darbininkai turėtų pasekti prezidento J. Mitchello patarimą ir su visa energija triusti apie išstobulinimą mainierių unijos. Visi kapitalistų pinigai butų ant niek, jei nebutų darbininkų dirbančių; ir pinigai ir anglies savininkai stovėtų dyki, jei ne atsirastų mainierių noringų išimti tą angliją, kurią gamta pakavojo žmonijos pasinaudojimui.

Iš visų šios šalies dalių, kad esti metiniai darbo organizacijų mitingai, ateina raportai apie puikias pasekmes, kur darbininkai ištikimai laikosi prie unijos, prie kurios jie prieguli, ir kur jie klauso savo viršininkų ir neatsimeta nuo unijos. Iš to turėtų imti pamokinimą tie mainieriai, ir tokių yra daugelis, kurie dėlto, jog dirba po 2-3 metų kontraktu, kurių jų unijos galybė jiems išgavo nuo operatorių, tiki, jog jie gali nepaisyti apie uniją, apleisti ją ir susičėdyti kelis dolerius, kuriuos jie butų turėję įmokėti į uniją.

Niekados šios šalies anglia-kasyklų darbininkai neturėjo pagabesnės valandos apsvarstyti, ką unija yra padarius, nes dabar yra ramu visuose mainų distriktuose ir daugelis dirba po kontraktu ant 2-3 metų, biznišku kontraktu su operatoriais, po tokiu kontraktu, kokio jie vieni niekad nebutų galėję įgyt be unijos pagalbos, ir kuris geriau juos sutaikė su operatoriais, negu jie pirmiau buvo.

Mūs viengenčiai, kurie dirba kietosios anglies kasyklose, turi suprasti iš metinio raporto J. Mitchell'o dabartiniam metiniam susirinkime Indianopolyje, kad daugelis mainierių tame distrikte neišpildo unijos reikalavimų. Kiekvienam distrikte skaitlus sąnarių gale metų susimažino, vietoj ką turėjo pasidaugint.

Aukos.**Kankiniams.**

Aukos gautos nuo A. Olševskio.....\$17,19

Revoliucijos reikalams.

Foxcroft, Me. J. Žindzius, J.J. Klimavičia, J. Petrušonas, K. Klimavičia po 1 dol.; J. Tumosa, J. Pupius, J. Klimavičia po 50 c.; M. Tumosiėnė, P. Račiliūtė, O. Klimavičiūtė, A. Klimavičiukas po 25 c.; M. Tumosiūtė 10.

Brewer, Me. J. Baniulis 50c.

Buvo (N. 22) \$177,92

Viso labo \$185,02

Pittsburg, Pa. A. Seimis, K. Vasiliauckas po 2 dol.; P. Vasiliauckienė, A. Budris, V. Petraitis, A. Juknevičia, B. Graborskas, J. Duda, J. Pourčenkas, P. Kukevičius, J. Kazlauckas po 1 dol.; S. Kauneckas, V. Kurkis, S. Lesauckas, J. Apščenikas, J. Urbonas, A. Valenta, K. Kaminckas, A. Kisielius, A. Eimoliauckas, J. Eimiliauckas, J. Gilis, J. Staniulis, P. Volongevičia, J. Baltusis, A. Veckis, S. Šapavičia, A. Abrozevičia, A. Keršis, M. Genis, M. Alyta, M. Sargautas, O. Sutkaitikė, S. Kurkis, A. Zulga po 50 c.; T. Kiziukas 40 c.; A. Paulekas, A. Paulekienė, P. Jospaitis, Sede-rauckiūtė, J. Bleka, J. Bratenas, F. Veckis, A. Kavaliauckas, J. Blejus, P. Šembelis, J. S., J. Plytnikas, P. Cesnolevičia, J. Neveikis, A. Vaišvila, D. Vašvila, J. Naujokaitis, A. Jonušonis, P. Lukas, K. Baranuckas, J. Alekna, J. Aleliunas, P. S., P. Palekevičia, J. Meirejus, J. Pateckas, P. Dravidzius, S. Kirminas, J. Kazlauckas, F. Ibčius, K. Dundulis po 25 c. Smulkesnių \$4,00.

Visos šios aukos pakvituotos „V. L.“ 22-rame N-re.

PIKNIKAS 35 kuop. S.L.A. Wilkes-Barre Pa. ia Fern Brook Park, atsibus 9 dieną Liepos 1907, prasidės 8 val. ryto. Harveys Lake karas išeina nuo Square kas 40 minutų. Taigi lietuviai ir lietuvės nepraleiskit šios progos. Muzika bus kuopuikiausia. Įėjimas dovanai. Užprašo Komitetas.

Nemirštamosios Dilgėlės.

Daugelis žmonių ėmė pagedaut „Dilgėlių“, sakydami; „Turbut jau mirė, kad nesigarsina“. Dėlto pranešam, kad geram daiktui nereikia garsintis, o „Dilgėlės“ yra nemirštamos, josios išeina kas mėnuo ir už metus kaštuoja tik 1 dolerį. Šįmet išėjo jau 5 numeriai, o šeštas tuo išeis. Dabar Dilgėlėse telpa daug juokinių apsakymų, monologų ir paveikslų. Skaitant jas reikia su diržu susiversti pilvą, kad netruktų nuo juokų. — Galite da užsirašyt nuo pradžios metų, jei pasiskubjait.

„DILGĖLIŲ ŽIEDAI“ (knyga su juokidariškom apsakom) kaštuoja tik 15 centų — Adrisas:

„Dilgėlės“,
1418 So. 2-nd str.
Philadelphia, Pa.

Didel Naudinga.

Knyga receptų nuo visokių ligų surinkti geriausių daktarų, ligas aprašo lietuviškoj kalboj, receptai lotyniškoj ir angliškoj, prekė 25 cent. Trejanka kurios ikišiol niekas neturėjo, sudėta iš brangiausių gydančių šaknelių ir žolelių, prekė 75 centai. Taipgi užlaikau vysokių knygų ir abrozų kokių tik ant svieto randasi.

Orderius siųskit ant šio adriso:

Jos Mažeika
11 E. Laurel str.
New Britain, Conn.

„Lietuvos Ukininkas“.**LAIKRASZTIS**

Lietuvos Demokratų Partijos, skiriamas Lietuvcs darbo žmonėms Išeina viena kartą per sanvaitę iš Vilniaus, Lietuvos.

Jame telpa teisingos žinios iš visos Lietuvos ir kitų kraštų svieto.

Lietuvoj metų prekė....\$1.80;
Amerikoje.....\$2.50.

Kam yra miela prigimta šalis tėvynė Lietuva, tai užsirašykite minėtąjį laikraštį, iš kurio žinosite kas ten dedasi dabartiniame revolucijos laike, ir geri pamokinimai ukės reika luose.

Vienas no. dėl pamatymo 5 centai
M. J. DAMIJONAITIS,
3252 So. Halsted st., Chicago, Ill

Linksmas darbininkas.

Ištiesų ima linksmumas matant darbininką atliekant savo darbą su džiaugsmu. Jojo linksmumas, tankiausia, palaiko visus darblninkus toje darbavietėje gerame upe, net ir tuos palinksmia, kurie žiuri ant darbo lygiai ant kokio blogo. Linksmas darbininkas, rodos, atlieka savo darbą taip, kad visai nenuilsta bedirbdamas, kuomet nepasikakinąs darbu, nuilsęs, susinervavęs, apsi-blauseš, surugęs pargrižta iš darbo neužganėdintas. Czia aišku, kad tasai darbininkas yra nesveikas. Jo gromuliojimas turi buti labai blogas ir jisai reikalauja butinai Trinerio Amerikoniskąjį Eliksyrą Karčiojo Vyno. Kodėl? Už tai, kad tasai maistas privers gromuliojimo organus veikti normališka. Vaistas išvays iš kuno visus tuos šmotelius, kurie nedaleidžia organizmui visą valgi atsakančiai sunaudoti, vaistas pagamins naują kraują, kuris nuneš maistą ir į tolimiausius organizmo užkampius. Vaistas išgydys ir privers gromuliojimo organus priimti maistą ir jį sugromuliuoti; vaistas, pagalios, padarys žmogų smagiame upe, linksmi. Vartok visada kada jauti jog tavo apetitas mažinasi arba organizmas neatlieka gerai savo užduočių. Gaunamas aptiekose.

Jos. Triner, 799 S. Ashland Av.
Chicago, Ill.

HOTELIS V. DAJNIO,
12 W. Main st. Plymouth, Pa.
Užlaiko visokios arielkos, vynos, skanaus alučio, porterio ir kvepentis cigarai. Salė dėl draugysčių ir šep susirinkimų Reikale kreipkitės pas savo tautietį VINČĄ DAJNĮ.

GRAMATIKA**angliškos kalbos.**

su ištirimu kiekvieno angliško žodžio lietuviškai, knipo tai: *beast* (byst) *žvėris*; *eight* (eit) *aštuoni*; *eye* (ai) *akis* ir t. t.

174 psl., su prisiuntimu - \$1.25.

Naujas Budas

išsimokinimo gražiai lietuviškai rašyti, be pagalbos mokiniojaus, 24 psl., su prisiuntimu - 10 ct.

Pinigus reikia siųsti per „Money Order“ ant šio adreso:

Vaikų Draugas arba kaip išmokyti skaityti ir rašyti be mokiniojaus. 220 abrozėliai parodo žodžius druko ir gražaus rašto. Rašto žodžių yra 285. Pysl. 64. Su prisiuntimu 15c.

P. MIKOLAINIS,
P. O. Box 62 New York City.

Bell Phone 285 R. Brady.

Grassel & Bahme.

Perėmėjas nuo Charles A. Grassel, Sr. Laikau krautuve, Karpetų, Kljonkų, sieninių popierių ir taip toliaus. 1506—1508 Beaver Ave. ALLEGHENY, PA.

„Dziennik Ludowy“

vienatinis lenkų darbininkų dienraštis, prekioja metams 3 dol, pušei metų 1,50. Adresuok:

627 Milwaukee ave. Chicago, Ill.

S. W. Dawis,

Laikau krautuve
Pieno, Sviesto, Smėtonos ir Lledų.
1437 Adams st. Allegheny, Pa.

Petras Norkus,

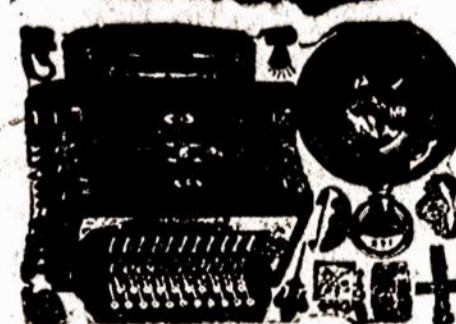
Užlaiko lietuvišką krautuve drapanų: kaip tai, skrybėlių, marškinių, kankierių ir visokių skyriaus čėverykų. Visą pigiaus parduoda negu žydellai.

1818 Rebecca st. Allegheny, Pa.

P. & A. Phone 167 Chester.

Mrs Annie Golden,

KRAUTUVĖ VISOKIŲ LIKIERŲ; kaip tai, puikliausias vynas ir visoki likierai. Reikale nepamirškite.
1409 Rebecca st. Allegheny, Pa.

Dabar laikas naudokites visil

Gerlausia vieta dėl pirkimo su gražiais balsais Armonyku, Skripku koncertiniu, Klarniatu, Triubu ir daugybe visokių muzikalisku instrumentu. Geru Džlegorėliu auksiniu, visokiu Žiedu, Lenelugėliu, geru Britvu. Albumu dėl fotografiju, Revolveriu, Strielbu, Elektrikiniu Liampukiu, Robinu Litaru, Adresam Pečėčiu, Pluksnu auksiniu [fountain pen], Gramatiku, Žodynų, Istoriskų ir Maldų knygų, visokiu gražiu Popieru dėl rašymo gramatu su visokiais apskaltymais ir duimomis tuzinas už 25c. 5 tuzinai už \$1.00. Odell drukuojama mašinukė gana gražiai ir greitai drukuoja, litaros ir visa mašinukė padaryta iš geriausio pieno. Prekė tik \$6.50.

Užlaikau kitokiu išdarbiu mašinukiu keliu gatunku ir daugybe naudoingų visokiu daiktų. Kas nor apturēt kataloga tegul prisiunčia už 5c. markę ir teisinga adrisa, o apturės 84 puslapiu dideli šio meto NAUJA KATALOGA DYKAI! Kuriam yra šimtais visokiu daiktų, su virš du šimtais aiškiu paveikslu ir iš kurio matysit jog mano tavoras pirmos klasos, prekes pigiasnes kaip kitur. Štornykam, Agentam ir Perloriam parduodu visokius tavorus labai pigiai, duodu dideli rabata adresuokit:

K. WILKEWICH

112 GRAND ST., BROOKLYN, N. Y.